

Lietas Nr. A420246214
Lietas arhīva Nr. AA43-1314-15/21

SPRIEDUMS Latvijas tautas vārdā

Rīgā
Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja D.Makarova,
tiesneši S.Kanenberga un V.Poķis,

2015.gada 27.oktobrī

piedaloties pieteicējas SIA “Gandrs” pārstāvjiem /pers. C/ un /pers. D/, Patērētāju tiesību aizsardzības centra pārstāvēm /pers. E/ un /pers. F/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA “Gandrs” pieteikumu par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2014.gada 14.februāra lēmuma Nr.1-pd atcelšanu, sakarā ar SIA “Gandrs” apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 12.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Patērētāju tiesību aizsardzības centra (turpmāk – centrs) 2014.gada 14.februāra lēmumu Nr.1-pd (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) konstatēta bērnu veloķiveres SPIKE, rozā krāsā, 44-48 cm, XXS, 185 g, 8738800002, EAN 5604415035913 (turpmāk – strīdus prece) neatbilstība standarta LVS EN 1078 “Aizsargķiveres riteņbraucējiem, skeitbordistiem un skrituļslidotājiem” (turpmāk – standarts EN 1078) izvirzītajām prasībām, kā arī tas, ka līdz šim pieteicēja SIA “Gandrs” brīvprātīgi nav veikusi atbilstošas korektīvās darbības saistībā ar strīdus preces radītā nopietnā riska novēršanu. Tā rezultātā ar pārsūdzēto lēmumu nolemts:

- 1) aizliegt pieteicējai turpmāko strīdus preces pārdošanu, piegādāšanu, kā arī citādu izplatīšanu tirgū;
- 2) uzdot pieteicējai divu nedēļu laikā veikt strīdus preces izņemšanu no pieteicējas tirdzniecības tīkla, tai skaitā atsaukt to no mazumtirgotājiem;
- 3) uzdot pieteicējai no lēmuma spēkā stāšanās brīža atsaukt strīdus precī no patērētājiem;
- 4) uzdot pieteicējai no tirdzniecības tīkla izņemtās un no mazumtirgotājiem un no patērētājiem atsauktās strīdus preces iznīcināšanu piemērotos apstākļos līdz 2014.gada 28.martam.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka centrs 2013.gada 2.septembrī strīdus precī nodeva ekspertīzes veikšanai AS “Inspecta Latvia”, kura savukārt to nodeva ekspertīzes veikšanai testēšanas laboratorijai *CRITT SPORT LOISIRS de Poitou-Charentes*. 2013.gada 12.novembrī centrs saņēma minētās testēšanas laboratorijas 2013.gada 23.oktobra testēšanas pārskatu Nr.ES09-13-0405 (turpmāk – 2013.gada testēšanas pārskats), kurā konstatēts, ka strīdus preces paraugs neatbilst standarta EN 1078 4.4.apakšpunkta “Triecienu absorbēšanas spēja” un 4.6.6.apakšpunkta “Aizturēšanas sistēmas efektivitāte” prasībām. Ievērojot minēto, centrs veica pārbaudāmās preces riska izvērtēšanu un secināja, ka pārbaudāmā prece rada nopietnu risku un tā ir atzīstama par nedrošu Preču un pakalpojumu drošuma likuma 5.panta pirmās un otrās daļas izpratnē, jo tā neatbilst Ministru kabineta 2003.gada 11.februāra noteikumos Nr.74 “Prasības individuālajiem aizsardzības līdzekļiem, to atbilstības novērtēšanas kārtība un tirgus uzraudzība” (turpmāk – noteikumi Nr.74) noteiktajām speciālajām veselības un drošuma prasībām standarta EN 1078 regulēto risku apjomā. Līdz ar to centra ieskatā pārbaudāmās preces tālākā pārdošana, piegādāšana un citāda izplatīšana ir nepieļaujama. Papildus minētajam centrs norādījis, ka pieteicējas iesniegtie dokumenti, tostarp atbilstības deklarācija, nav ņemami vērā, jo tajos norādītie preces identifikācijas dati neatbilst strīdus preces identifikācijai, līdz ar to pieteicējas iesniegtie dokumenti nav attiecināmi uz strīdus precī, tātad tie nepierāda strīdus preces atbilstību Preču un pakalpojumu drošuma likuma prasībām.

[2] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicēja 2014.gada 14.martā vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot atcelt pārsūdzēto lēmumu šādu iemeslu dēļ.

[2.1] Pārbaudāmās preces nosaukums ir SPIKE, visi pārējie kodi uz ķiveres ir pašu ražotāju izstrādāti kodi, lai būtu vieglāk veikt uzskaiti modeļa dažādām variācijām, piemēram, krāsas atšķirībai. Tādējādi pieteicējas iesniegtais testēšanas laboratorijas *Laboratorio de ensaios da abimota* 2013.gada 16.decembra testēšanas pārskats Nr.RELV4128/13, kurā norādīts, ka tests ir veikts un tā rezultāti ir atbilstoši drošības normām modelim SPIKE XXS br; Ref.8738800003; OC:6003169, ir attiecināms uz strīdus precī.

Strīdus preces ražotājs *Polisport Plasticos*, SA 2011.gada 29.septembrī izdotajā CE deklarācijā ir norādījis, ka strīdus

preces modelis SPIKE ir identisks tām ķiverēm, kas ir minētas *?????-Examination* sertifikāta testā Nr.85-EN1078-642/10, un tā rezultāti ir atbilstoši drošības normām. Līdz ar to šis testēšanas pārskats pilnībā atbilst izņemtās strīdus preces modelim.

[2.2] Ražotāji aptuveni 2012.gadā pārbaudāmās preces modeli SPIKE paplašināja ar jaunu uzdruku ar nosaukumu GUPPY. To apliecina arī *Polisport Plasticos*, SA 2013.gada 15.aprīlī izdotajā CE deklarācijā norādītā informācija: modelim GUPPY atbilst *Type-Examination* sertifikāta tests Nr.85-EN1078-642/10 – tas pats tests, kas atbilst pārbaudāmās preces modelim. 2012.gada 13.jūlijā testēšanas laboratorija *Laboratorio de ensaios da abimota* veica testu pārbaudāmās preces modelim GUPPY, un tā rezultāti ir atbilstoši drošības normām. Tā kā ražotājs *Polisport Plasticos*, SA ir starptautiskais tirgus līderis bērnu velosipēdu ķiveru un sēdeklišu ražošanā, attīstīšanā un tirdzniecībā, kompānija 2014.gada 29.janvārī ir veikusi vēl vienu testu Nr.RELV0230/14 preces modelim SPIKE un apliecina, ka preces modelis ir izturējis visas pārbaudes, un tā rezultāti ir atbilstoši drošības normām.

[2.3] Testēšanas pārskatos atbilstošo preču nosaukumi ir modificēti atbilstoši ekspertīzes veicēju izveidotai sistēmai, līdzīgi kā tas ir ar centra pasūtīto testu, kur centrs ir norādījis, ka testēšanas laboratorijai ir iesniedzis precī ar identifikācijas kodu P-61. Taču 2013.gada testēšanas pārskatā ir norādīts, ka tests veikts precei ar identifikācijas kodu P/e-44 P61. Šajā gadījumā testa rezultātos norādītais preces identifikācijas numurs ir pat būtiski atšķirīgs, jo neatspoguļo centra norādīto identifikācijas numuru ar četru zīmju skaitu. Līdz ar to ir pamats apstrīdēt faktu, ka testēšanai nodotā prece ir tā pati, kas izņemta no tirdzniecības. Turklāt saskaņā ar ķiveru tiešā ražotāja *International moon sport limited* 2014.gada 20.februāra apliecinājumu pārbaudāmās preces modelis SPIKE ir tas pats modelis, kam ir veikts *Type-Examination* sertifikāta tests Nr.85-EN1078-642/10, un tā rezultāti ir atbilstoši drošības normām.

[2.4] Laboratorijas *Laboratorio de ensaios da abimota* trīs testi, kā arī CE sertifikāta atbilstības deklarācijai veiktais tests *The Societe de Certification et d'Homologation s.a.r.l. (SNCH) Luxemburg* apliecina, ka preces modelis SPIKE izturējis visas nepieciešamās testa pārbaudes, ieskaitot aizturēšanas sistēmas efektivitāti, ko testēšanas laboratorija *CRITT SPORT LOISIRS de Poitou-Charentes* uzrādījusi par neizturētu. Tas rada jautājumu, kāpēc četri no pieciem testa rezultātiem ir atbilstoši noteikumu Nr.74 prasībām, taču piektais tests, kas veikts pēc centra pasūtījuma, neiztur pārbaudi. Tas liek domāt, vai tests laboratorijā *CRITT SPORT LOISIRS de Poitou-Charentes* ir veikts korekti, piemēram, vai prece ir bijusi nostādīta un aiztaisīta pēc ražotāja sniegtajām instrukcijām, vai arī var pieļaut iespēju, ka testēšanas pārskatā nav izmantota tā prece, kas ir izņemta no pieteicējas veikala.

[2.5] Lēmums pieņemts pirms pieteicējai noteiktā termiņa par viedokļa sniegšanu, tādējādi pārkāpjot Administratīvā procesa likumā nostiprināto principu tikt uzklausītam. Vienlaikus pieteicēja 2014.gada 14.februāra vēstulē sniedza informāciju centram par veiktajām un plānotajām darbībām, kādas tiks veiktas ar veikalā „Viss atpūtai dabā” Brīvības gatvē 372, Rīgā, izņemtajām precēm.

[3] Centrs pirmās instances tiesai iesniegtajos paskaidrojumos paudis viedokli, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms turpmāk minēto iemeslu dēļ.

[3.1] Līdz pārsūdzētā lēmuma pieņemšanai centrs izvērtēja pieteicējas iesniegto testēšanas laboratorijas *Laboratorio de ensaios da Abimota* 2012.gada 13.jūlija testēšanas pārskatu Nr.RELV2215/12, kurā norādīta preces identifikācija: Guppy XXS br-ro, Ref.3739400002; OC:6002304, 2013.gada 16.decembra testēšanas pārskatu Nr.RELV4128/13, kurā norādīta preces identifikācija: SPIKE XXS br; Ref:8738800003; OC:6003169, krāsa – balta, svars 180 g un ražošanas gads – 2013, kā arī ražotāja *Polisport Plasticos, S.A*, 2011.gada 29.septembrī sastādīto atbilstības deklarāciju, kurā savukārt norādīta preces identifikācija: SPIKE – MV6-2-XS. Tā rezultātā centrs secināja, ka iepriekš minētajos dokumentos norādītā preces identifikācija neatbilst strīdus preces identifikācijai, līdz ar to šos dokumentus nevar attiecināt uz strīdus precī. Turklāt, izvērtējot pieteicējas iesniegto *Societe Nationale de Certification et d'Homologation* 2010.gada 23.jūlija EK tipa pārbaudes sertifikātu, centrs secināja, ka tajā ir norāde uz testēšanas pārskatu Nr.85-EN1078-642/10, kas norādīts arī ražotāja *Polisport Plasticos, S.A*. 2011.gada 29.septembra atbilstības deklarācijā, bet šis EK tipa pārbaudes sertifikāts izsniegts citam ražotājam – *SHUNDE MOON HELMET ??, LTD, Xihai Industrial, Beijiao, Shunde District, Foshan City, Guangdong, P.R.China*, un tajā norādīta preces identifikācija: Moon MV6-2-XS, 44-48 cm. Līdz ar to šo EK tipa pārbaudes sertifikātu nevar uzskatīt par pārbaudāmās preces atbilstību apliecināšu dokumentu. Turklāt minētais EK tipa pārbaudes sertifikāts nav noformēts atbilstoši noteikumu Nr.74 22.punktā noteiktajām prasībām.

Preces marķējumā norādīts – *Polisport®*, PO Box 38 3 721-90 7 Carregosa, Portugal, www.polisport.com, made in Portugal, savukārt pieteicējas iesniegtajos dokumentos norādīti atšķirīgi ražotāju nosaukumi un adreses – *Polisport Plasticos, S.A., PO Box 38, Fontanheira, 3720 – 024 Carregosa, Portugal*, un *SHUNDE MOON ?????? ??, ETD, Xihai Industrial, Beijiao, Shunde District, Foshan City, Guangdong, P.R.China*.

Noteikumi Nr.74 neparedz iespēju, ka precei tiek norādīti vairāki ražotāji, kas uzņemas atbildību par preces atbilstību būtiskajām drošuma prasībām.

[3.2] Izvērtējot pieteicējas tiesai papildus iesniegtos dokumentus, centrs secinājis, ka tos nevar attiecināt uz pārbaudāmo precī, jo arī šajos dokumentos norādītā preces identifikācija neatbilst strīdus preces identifikācijai, kā arī 2014.gada 20.februāra atbilstības deklarācijā norādītais ražotājs neatbilst faktiski pārbaudāmās preces marķējumā norādītajam – *Polisport®*, PO Box 38 3 721-90 7 Carregosa, Portugal, www.polisport.com, made in Portugal. Tādējādi arī šie dokumenti nepierāda centra izņemtā strīdus preces parauga atbilstību noteikumos Nr.74 noteiktajām būtiskajām prasībām.

[3.3] Pieteicēja kļūdaini uzskata, ka institūcijas *CRITT SPORT LOISIRS de Poitou-Charentes* 2013.gada 23.oktobra

testēšanas pārskatā norādītais references numurs (P/e-44 P61) testētajam paraugam ir modificēts atbilstoši ekspertīzes veicēja izveidotai sistēmai. Tas sastāv no centra 2013.gada 2.septembra akta – ekspertīzes pieteikuma numura P/e-44 un centra izņemtajam paraugam piešķirtā identifikācijas koda P-61. Līdz ar to pieteicējas iebildumi, ka centra iesniegtais 2013.gada testēšanas pārskats neļauj identificēt, kāda prece tika nodota testēšanai, ir nepamatoti.

[3.4] Attiecībā par ekspertīzes veicēja *CRITT SPORT LOISIRS de Poitou-Charentes* kompetenci veikt individuālo aizsardzības līdzekļu ekspertīzi, centrs paskaidrojis, ka *CRITT SPORT LOISIRS de Poitou-Charentes* ir paziņotās institūcijas statuss, līdz ar to centram nav pamata apšaubīt tās kompetenci un veiktās testēšanas rezultātus.

[3.5] Centrs nepiekrīt pieteicējas viedoklim, ka izskatāmajā lietā netika nodrošināta pieteicējas uzklaušana, jo pirms pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas centrs aicināja pieteicēju veikt brīvprātīgās darbības ar nedrošo pārbaudāmo preci, izvērtēja visus pieteicējas iesniegtos dokumentus un minētos argumentus šajā lietā, sniedza rakstveida atbildes uz pieteicējas vēstulēm, kā arī aicināja pieteicēju ierasties uz konsultāciju par neskaidrajiem jautājumiem. Tādējādi centrs no savas puses ir darījis visu, lai pieteicējai izskaidrotu konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, kā arī informēja pieteicēju par tiesiskajām sekām, kādas iestāsies brīvprātīgo darbību nepildīšanas gadījumā.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 12.jūnija spriedumu pieteikums noraidīts.

Tiesa, pamatojoties uz Preču un pakalpojumu drošuma likuma 5.panta pirmo un otro daļu un noteikumu Nr.76 6.punktu, kā arī izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzina, ka strīdus prece neatbilst standarta EN 1078 prasībām. Šādu secinājumu tiesa cita starpā pamatoja ar centra iesniegto 2013.gada testēšanas pārskatu, vienlaikus norādot, ka pieteicējas iesniegtie dokumenti pretējo nepierāda, jo tajos norādītā preci identificējošā informācija nav attiecināma uz strīdus preci. Šajā sakarā tiesa spriedumā ir atreferējusi iestādes norādītos argumentus. Papildus minētajam tiesa, pamatojoties uz Preču un pakalpojuma drošuma likuma 2.panta trešo daļu, piekrita centram, ka pieteicēja ir atzīstama par strīdus preces izplatītāju Latvijā. Līdz ar to tiesa atzina, ka saskaņā ar Preču un pakalpojuma drošuma likuma 8.panta piekto daļu, noteikumu Nr.74 90.⁶ un 90.⁷ punktu pieteicējai ir pienākums sadarboties ar tirgus uzraudzības iestādi. Tā kā pieteicēja nav veikusi korektīvās darbības brīvprātīgi, tiesa atzina, ka centrs kā tirgus uzraudzības iestāde bija tiesīgs pieņemt lēmumu atbilstoši normatīvajiem aktiem par preču un pakalpojumu drošumu. Secīgi, pamatojoties uz Preču un pakalpojuma drošuma likuma 13.panta ceturto un piekto daļu, kā arī uz noteikumu Nr.74 4.¹ punktu, tiesa atzina, ka centram, bija tiesisks pamats pārsūdzētā lēmuma pieņemšanai.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, pamatojot to ar šādiem motīviem.

[5.1] Tiesa ir pārkāpusi objektīvās izmeklēšanas principu, kas ir novedis pie lietas nepareizas izspriešanas, proti, tiesas rīcībā bija divi atšķirīgi testēšanas rezultāti, tomēr tiesa ignorēja pieteicējas lūgumu veikt papildu ekspertīzi, dodot priekšroku centra veiktajām pārbaudēm.

[5.2] Objektīvās izmeklēšanas princips paredz tiesas pienākumu lietas ietvaros noskaidrot objektīvo patiesību un nodrošināt pierādījumu pietiekamību neatkarīgi no tā, vai procesa dalībnieki ir vai nav tiesu informējuši par visiem lietas pareizai izspriešanai būtiskiem apstākļiem.

[5.3] Tiesas pienākums un mērķis ir objektīvās patiesības noskaidrošana, un šis pienākums prevalē pār Administratīvā procesa likuma 250.panta otrajā daļā noteikto, ka tiesa, vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai tos apstākļus, uz kuriem iestāde ir atsaukusies administratīvā akta pamatojumā. Proti, tiesai bija jāvērtē arī administratīvā akta pamatojumā neminēti apstākļi.

[5.4] Saņemot centra sastādīto strīdus preces riska izvērtējuma protokolu Nr.23, pieteicēja savus pienākumus pildīja un pārbaudāmo preci izņēma no mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības apgrozījuma.

[6] Centrs paskaidrojums par apelācijas sūdzību lūdzis to noraidīt kā nepamatotu, paskaidrojot turpmāko.

[6.1] Līdz pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdīm pieteicēja nebija veikusi atbilstošas korektīvās darbības saistībā ar pārbaudāmās preces radītā nopietnā riska novēršanu.

[6.2] Pārsūdzētā lēmuma pieņemšanai tika izvērtēts pieteicējas iesniegtais laboratorijas *Laboratorio de ensaios da abimota* 2013.gada 16.decembra testēšanas pārskats Nr.RELV4128/13, kā rezultātā centrs secināja, ka testēšanas pārskatā norādītā preces identifikācija neatbilst strīdus preces identifikācijai. Tādējādi minēto pārskatu nevar attiecināt uz pārbaudāmo preci, un tas nepierāda pārbaudāmās preces parauga atbilstību noteikumos Nr.74 noteiktajām būtiskajām prasībām.

[6.3] Pieteicēja nepildīja pārsūdzēto lēmumu un neatsauca strīdus preci no patērētājiem, tādēļ centram pašam bija jāveic atsaukums, publicējot centra mājaslapā informāciju par pārsūdzēto lēmumu un aicinot patērētājus pārtraukt lietot strīdus preci.

[6.4] Par pārsūdzētā lēmuma nepildīšanu pieteicējai tika piemērots administratīvais sods par Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 175.⁹ panta pārkāpumu. Tikai pēc soda saņemšanas pieteicēja vērsās centrā ar lūgumu atlikt strīdus preces iznīcināšanu uz vēlāku laiku, kad būs pieņemts atbilstošs tiesas lēmums.

[6.5] Pieteicēja kļūdaini norāda, ka lietā ir divi atšķirīgi testēšanas rezultāti, jo pieteicējas iesniegtie testēšanas rezultāti neattiecas uz strīdus preci, proti, iesniegtie testēšanas rezultāti ir attiecināmi uz 2013.gadā ražotajām velokiverēm, bet centra izņemtās pārbaudāmās preces paraugs ir ražots 2012.gadā.

[6.6] Pieteicēja apelācijas sūdzībai pievienoja jaunus, iepriekš neuzrādītus dokumentus ar diviem citiem testēšanas

rezultātiem, taču arī šie rezultāti nav attiecināmi uz strīdus precī, jo neatbilst tās identifikācijai.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji uzturēja apelācijas sūdzību un pieteikumu lūdza apmierināt, savukārt centra pārstāves apelācijas sūdzību neatzina un pieteikumu lūdza noraidīt.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas faktiskos apstākļus, novērtējusi lietā esošos pierādījumus, kā arī lietas dalībnieku argumentus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[9] Ar pārsūdzēto lēmumu pieteicējai ir aizliegta turpmāka strīdus preces pārdošana, piegādāšana, kā arī citāda izplatīšana tirgū, kā rezultātā pieteicējai uzdots veikt strīdus preces izņemšanu no pieteicējas tirdzniecības tīkla, tai skaitā atsaukt to no mazumtirgotājiem, kā arī no patērētājiem un no tirdzniecības tīkla izņemtās un no mazumtirgotājiem un patērētājiem atsauktās pārbaudāmās preces iznīcināt. Pie šāda lēmuma centrs nonācis, jo strīdus precī ir atzinis par neatbilstošu drošuma prasībām, kam pieteicēja kategoriski nepiekrīt.

Līdz ar to lietā izšķirams jautājums par to, vai strīdus prece atbilst drošuma prasībām.

[10] Preču drošuma prasības reglamentē un drošas preces skaidrojumu sniedz Preču un pakalpojumu drošuma likums.

Atbilstoši šā likuma 5.panta pirmajai daļai droša prece ir jebkura prece, kas normālos vai paredzamos lietošanas apstākļos, arī paredzamajā lietošanas laikā un – attiecīgā gadījumā – pakalpojuma sastāvā, ievērojot uzstādīšanas un uzturēšanas prasības, nerada risku vai rada tādu minimālu ar preces lietošanu saistītu risku, kurš uzskatāms par pieļaujamu un atbilst augstam drošuma, cilvēka dzīvības, veselības un personas mantas, kā arī vides aizsardzības līmenim, ņemot vērā:

1) preces raksturojumu, arī tās uzbūvi, sastāvu un iepakojumu, un – attiecīgā gadījumā – uzstādīšanas un uzturēšanas instrukcijas;

2) ietekmi uz citām precēm, ja paredzams, ka precī izmantos kopā ar tām;

3) preces izskatu, noformējumu, marķējumu, brīdinājumus, lietošanas instrukcijas, likvidēšanas pamācības un citu ražotāja sniegto informāciju;

4) vai ir kādas kategorijas personas, it īpaši bērni un gados veci cilvēki, kas, lietojot precī, var tikt apdraudētas.

Minētā panta otrā daļa noteic, ka prece atzīstama par drošu, ja tā atbilst:

1) normatīvajos aktos noteiktām speciālām veselības un drošuma prasībām;

2) nacionālā standarta statusā adaptētiem Eiropas standartiem, kuri iekļauti šā panta trešajā daļā minētajā sarakstā, šo standartu regulēto risku apjomā.

No minētajām tiesību normām cita starpā izriet, ka par drošu precī ir atzīstama tāda prece, kas atbilst normatīvajos aktos noteiktajām speciālajām veselības un drošuma prasībām.

[11] Speciālās veselības un drošuma prasības, kādām ir jāatbilst individuālajiem aizsardzības līdzekļiem, tātad arī strīdus precī, ir ietvertas noteikumos Nr.74.

Šo noteikumu 6.punkts noteic, ka aizsardzības līdzeklis, kas atbilst piemērojamo standartu prasībām un piemērojamiem standartiem, uz kuriem atsaucies publicētas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, uzskatāms par atbilstošu tām šajos noteikumos noteiktajām būtiskajām drošuma prasībām, kuras aptver šie standarti, ja aizsardzības līdzeklim ir veikta šo noteikumu 15.punktā minētā atbilstības novērtēšanas procedūra un aizsardzības līdzeklis ir marķēts ar CE marķējumu (2.pielikums).

Pamatojoties uz minēto tiesību normu, secināms, ka individuālajam aizsardzības līdzeklim, tātad arī strīdus precī, pirmkārt, ir jāatbilst piemērojamo standartu prasībām – konkrētajā gadījumā standartam EN 1078, otrkārt, šim individuālajam aizsardzības līdzeklim ir jābūt veiktai atbilstības novērtēšanas procedūrai, treškārt, aizsardzības līdzeklim ir jābūt marķētam ar CE marķējumu.

[12] Centra ieskatā strīdus prece neatbilst standartam EN 1078, konkrēti tā 4.4. un 4.6.6.apakšpunktam. Šādu apgalvojumu centrs ir pamatojis ar 2013.gada testēšanas pārskatu.

No lietas redzams, ka 2013.gada testēšanas pārskatu ir sastādījusi testēšanas laboratorija *CRITT SPORT LOISIRS de Poitou-Charentes* pēc AS “Inspecta Latvia” pieprasījuma, kurai veikt strīdus preces ekspertīzi bija pieprasījis centrs.

2013.gada testēšanas pārskatam ir pievienoti vairāki pielikumi, kuros ir attēlotas mērījumu līknes un atspoguļoti mērījumu rezultāti, kas izdarīti, ņemot vērā trieciena laiku (ms), ātrumu (m/s), manekena galvas formu, krituma augstumu, trieciena zonu (priekša, aizmugurējā daļa, virsa u.tml.), kondicionēšanu (augsta temperatūra, zema temperatūra, bez kondicionēšanas, vecināšana u.tml.), laktu (ietves apmale, plakana virsma) un moduļa paātrinājumu (*lietas 70.-75.lapa*). Šie rādītāji ir analizēti 2013.gada testēšanas pārskatā, kā rezultātā secināts, ka testēšanai nodotais strīdus preces paraugs

neatbilst standarta EN 1078 4.4.apakšpunktam "Triečiena absorbēšanas spēja" un 4.6.6.apakšpunktam "Aizsardzības sistēmas efektivitāte" (*lietas 65.-69.lapa*).

Tātad 2013.gada testēšanas pārskatā, ar kuru ir pamatots pārsūdzētais lēmums, ir izdarīts nepārprotams secinājums, ka strīdus prece neatbilst standarta EN 1078 noteiktām prasībām.

[13] Pieteicēja uzskata, ka 2013.gada testēšanas pārskats nevar tikt izmantots kā pierādījums strīdus preces neatbilstības apstiprināšanai standarta EN 1078 prasībām, jo pieteicējas ieskatā testēšanas laboratorija *CRITT SPORT LOISIRS de Poitou-Charentes*, veicot strīdus preces parauga pārbaudi, ir nepareizi sasprādzējusi ķiveri uz manekena galvas, neprecīzi to uzģērbusi manekena galvai un veikusi tamlīdzīgas nepareizas vai neprecīzas darbības (neievērojot ražotāja norādījumus), kā rezultātā ķivere uz manekena galvas netika uzģērbta tā, kā tā būtu jāuzģērbj atbilstoši ķiveres lietošanas prasībām. Līdz ar to pieteicējas ieskatā testa veicējs ir nonācis pie nepareiziem secinājumiem.

Pirmkārt, minētie pieteicējas iebildumi ir vērtējami tikai kā pieņēmumi, jo lietā nav iesniegts neviens pierādījums, kas apstiprinātu, ka attiecīgā testēšanas laboratorija, veicot strīdus preces parauga pārbaudi, būtu to lietojusi (testējusi) neatbilstoši tās prasībām.

Otrkārt, lietā nav strīda, ka testēšanas laboratorijai *CRITT SPORT LOISIRS de Poitou-Charentes* ir paziņotās institūcijas statuss. Tas nozīmē, ka par to kā par paziņoto institūciju Francijas paziņojošā iestāde ir informējusi Eiropas Komisiju un pārējās dalībvalstis, apliecinot, ka testēšanas laboratorija *CRITT SPORT LOISIRS de Poitou-Charentes* atbilst visām prasībām, lai veiktu atbilstības novērtēšanu saskaņā ar Padomes 1989.gada 21.decembra Direktīvu 89/686/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz individuālajiem aizsardzības līdzekļiem. Savukārt Eiropas Komisija testēšanas laboratorijai *CRITT SPORT LOISIRS de Poitou-Charentes* ir piešķirusi identifikācijas numuru (0501), ar ko tā tiek iekļauta paziņoto institūciju oficiālajā sarakstā (*sk. <http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/nando/index.cfm?fuseaction=notifiedbody.main>, http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/nando/index.cfm?fuseaction=notifiedbody.notifiedbody&refe_cd=EPOS_43823*).

Ievērojot šo apstākli, apgabaltiesa piekrīt centram, ka nav atrodams objektīvs pamats apšaubīt paziņotās institūcijas jeb testēšanas laboratorijas *CRITT SPORT LOISIRS de Poitou-Charentes* kompetenci un tās veiktās testēšanas rezultātus, it īpaši ievērojot jau iepriekš norādīto, ka lietā nav pierādījumu, ka minētās testēšanas laboratorijas veiktie mērījumi ir neprecīzi vai nepareizi strīdus preces parauga neatbilstošas lietošanas (testēšanas) dēļ.

Nemot vērā minētos apstākļus, apgabaltiesa noraida kā nepamatotu pieteicējas argumentu, ka sakarā ar pieteicējas ieskatā nepareizi veiktajām testēšanas darbībām 2013.gada testēšanas pārskats nav izmantojams kā pierādījums pārsūdzētā lēmuma pamatotības un tiesiskuma apstiprināšanai.

[14] Pieteicēja uzskata, ka 2013.gada testēšanas pārskats neapstiprina pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu un pamatotību arī tā iemesla dēļ, ka pieteicēja ir iesniegusi vairākus citus testēšanas pārskatus, kuros ir konstatēta strīdus preces atbilstība standarta EN 1078 prasībām.

Vērtējot šādu argumentu, apgabaltiesa konstatē un norāda turpmāko.

[14.1] Apelācijas sūdzībai pieteicēja ir pievienojusi testēšanas laboratorijas *TUV Rheinland LGA Products GmbH* 2014.gada 26.maija testēšanas pārskatu Nr.21216868_002 (*lietas 148.-178.lapa*). Apgabaltiesa piekrīt pieteicējai, ka tajā nav konstatēta ķiveru neatbilstība standarta EN 1078 prasībām. Tomēr apgabaltiesa nepiekrīt pieteicējai, ka ar šo pierādījumu apstiprinās tieši strīdus preces atbilstība standarta EN 1078 prasībām, jo norādītais pieteicējas apelācijas sūdzībai pievienotais testēšanas pārskats nav sasaistāms ar strīdus precī, tā kā tajā norādītie preces (ķiveres) identifikācijas numuri neatbilst strīdus preces identifikācijas datiem. Proti, strīdus prece, kura ar 2013.gada testēšanas pārskatu ir atzīta par neatbilstošu standarta EN 1078 prasībām, ir bērnu veloķivere SPIKE, rozā krāsā, XXS, 185 g, 44-48 cm, references Nr.8738800002, EAN 5604415035913, ražota 2012.gadā.

Taču apelācijas sūdzībai pievienotajā testēšanas laboratorijas *TUV Rheinland LGA Products GmbH* 2014.gada 26.maija testēšanas pārskatā Nr.21216868_002 nav norādīts ne minētais references numurs, ne EAN kods, ir norādīts tikai preces nosaukums "SPIKE" un minēts preces svars un izmērs. Ja preces izmērs (44-48 cm) atbilst strīdus preces izmēram, tad preces svars strīdus preces svaram neatbilst, jo strīdus preces svars, kā jau minēts ir 185 g, savukārt apelācijas sūdzībai pievienotajā 2014.gada 26.maija testēšanas pārskatā norādītais testējamās preces svars ir 162-164 g.

Pieteicējas pārstāve tiesas sēdē preces svara neatbilstību skaidroja ar to, ka 162-164 g ir norādīts kā vidējais preces svars, jo nav iespējams visas ķiveres saražot ar gramos precīzi vienādu svaru. Šāds viedoklis varētu būt pamatots, tomēr tādā gadījumā pamatoti būtu sagaidīt, ka dokumentos, kas attiecināmi uz strīdus precī, arī tiktu uzrādīts svars no līdz, nevis konkrēts svars gramos – 185 g. Turklāt arī uz pašas ķiveres (strīdus preces parauga), ko apgabaltiesa apskatīja tiesas sēdē, ir norādīts konkrēts svars, proti, 185 g, nevis svars no līdz noteiktiem grammiem. Papildus minētajam norādāms, ka arī tad, ja, neskatoties uz norādītajiem apstākļiem, piekristu pieteicējas pārstāvei, ka pieteicējas iesniegtajā testēšanas pārskatā norādītais svars no 162-164 g ir vidējais preces svars, tik un tā tas nedotu pamatu pieteicējas apelācijas sūdzībai pievienoto testēšanas pārskatu attiecināt uz strīdus precī, jo strīdus preces svars (185 g) neiekļaujas pieteicējas iesniegtajā testēšanas pārskatā norādītajos preces vidējā svara rāmjos (no 162-164 g). Vienlaikus norādāms, ka šis apstāklis vērtējams kopsakarā ar jau minēto, ka 2014.gada 26.maija testēšanas pārskatā nav norādīti jebkādi citi dati (piemēram, references numurs), kas ļautu secināt, ka ar 2014.gada 26.maija testēšanas pārskatu ir testēts strīdus precei identisks preces paraugs.

[14.2] Apelācijas sūdzībai pieteicēja ir pievienojusi arī testēšanas laboratorijas *IDIADA Automotive Technology, SA*

2014.gada 14.maija ziņojumu par testēšanas rezultātiem Nr.MT14050046 (*lietas 179.-184.lapa*).

Apgabaltiesa konstatē, ka arī tajā norādītie preces identifikācijas dati neļauj šo testēšanas pārskatu jeb tajā izdarītos secinājumus attiecināt uz strīdus precī, jo šajā testēšanas ziņojumā norādīts, ka tika pārbaudīta prece ar šādu identificējošo informāciju: SPIKE, references Nr.8738800003, 44-48. Taču strīdus preces references numurs ir 8738800002, tātad ir konstatējama neatbilstība vienā (pēdējā) ciparā.

Pieteicēja šo neatbilstību skaidro ar apstākli, ka references numura pēdējais cipars apzīmē krāsu – cipars 2 apzīmē rozā krāsu, savukārt cipars 3 apzīmē baltu krāsu. Pieteicējas ieskatā tikai tāpēc vien, ka tika testētas dažādas krāsas preces (pieteicēja testēšanai nodeva baltu ķiveri, bet centrs – rozā), nebūtu pareizi testēšanas laboratorijas *IDIADA Automotive Technology, SA* 2014.gada 14.maija ziņojumu Nr.MT14050046 neattiecināt uz strīdus precī. Apgabaltiesa šādam viedoklim nepiekrīt, jo, kā pareizi norāda pati pieteicēja, centrs ir izņēmis un ekspertīzei ir nodevis bērnu veloķiveri (strīdus precī) rozā krāsā. Tātad centrs ir pārbaudījis tieši rozā veloķiveres atbilstību drošuma prasībām. Centrs nav izņēmis un ekspertīzei nav nodevis bērnu veloķiveri baltā krāsā. Tātad centrs nav pārbaudījis bērnu veloķiveres baltā krāsā atbilstību drošuma prasībām. Līdz ar to centra rīcībā nav ne informācijas, ne pierādījumu par to, vai bērnu veloķivere baltā krāsā ir vai nav atbilstoša standarta EN 1078 prasībām. Tāpēc tas apstāklis, ka atbilstoši pieteicējas iesniegtajam 2014.gada 14.maija testēšanas pārskatam par standarta EN 1078 prasībām atbilstošu ir atzīta bērnu veloķivere baltā krāsā, automātiski nedod pamatu secinājumam, ka šādām prasībām atbilst arī bērnu ķivere rozā krāsā, it īpaši ievērojot apstākli, ka ar 2013.gada testēšanas pārskatu ir pierādīta strīdus preces – bērnu veloķiveres rozā krāsā – neatbilstība standarta EN 1078 prasībām. Citiem vārdiem, tas vien, ka pieteicēja ir pierādījusi tādas preces atbilstību normatīvo aktu prasībām, kuras pārbaudi centrs nav veicis un kuras atbilstību normatīvo aktu prasībām centrs nav apstrīdējis, nedod pamatu secinājumam, ka par atbilstošu normatīvo aktu prasībām būtu atzīstama arī tāda prece, ko centrs ir izņēmis pārbaudes veikšanai un ko pārbaudes rezultātā atzinis par neatbilstošu normatīvo aktu prasībām.

Turklāt kopsakarā ar minēto apstākli jeb ar to, ka 2014.gada 14.maija testēšanas pārskatā ir testēta bērnu veloķivere baltā krāsā, ir ņemams vērā arī tas, ka 2014.gada 14.maija ziņojumā nav norādīts ne ražošanas gads, ne arī EAN kods, kas tādējādi arī liedz ar minēto testēšanas ziņojumu pārbaudīto precī sasaistīt ar strīdus precī.

[14.3] Pieteicēja apgabaltiesai ir iesniegusi arī testēšanas laboratorijas *Laboratorio de ensaios da Abimota* 2013.gada 16.decembra testēšanas pārskatu Nr.RELV4128/13 (*lietas 219.-222.lapa*), uzskatot, ka arī šis testēšanas ziņojums pierāda strīdus preces atbilstību standarta EN 1078 prasībām. Tomēr, izvērtējot šo testēšanas ziņojumu (ar kura oriģinālu apgabaltiesa iepazinās tiesas sēdē), apgabaltiesa konstatē, ka arī tas nav identificējams ar strīdus precī, jo tajā ir norādīti šādi preces identifikācijas dati: SPIKE XXS br; Ref:8738800003; OC:6003169, kopējais svars 180 g, izmēru diapazons 44-48 cm un ražošanas gads – 2013.

Tātad ar šo testēšanas ziņojumu tika pārbaudīta bērnu veloķivere, kas ražota 2013.gadā, taču strīdus prece ir ražota 2012.gadā, proti, gadu iepriekš. Apgabaltiesas ieskatā, ja prece gadu vēlāk tiek ražota tādējādi, ka tā atbilst normatīvo aktu prasībām, tas automātiski nedod pamatu secinājumam, ka arī gadu iepriekš ražotā prece atbilda attiecīgajām prasībām, it īpaši ievērojot, ka lietā esošie pierādījumi liecina par pretējo.

Tāpat norādāms, ka arī ar 2013.gada 16.decembra testēšanas pārskatu ir pārbaudīta bērnu veloķivere baltā krāsā, nevis rozā krāsā, kādā ir strīdus prece. Arī šis apstāklis, ko apgabaltiesa vērtēja jau iepriekš, kopsakarā ar minēto, nedod pamatu pieteicējas iesniegto 2013.gada 16.decembra testēšanas pārskatu attiecināt uz strīdus precī. Šajā sakarā ir ņemams vērā arī tas, ka minētajā testēšanas pārskatā pārbaudāmās preces kopējais svars (nevis vidējais svars) ir norādīti 180 g, kas arī neatbilst strīdus preces svaram – 185 g.

[14.4] Minētie apstākļi norāda uz to, ka pieteicējas iesniegtajos pierādījumos ir konstatējama virkne neatbilstību ar strīdus precī identificējošajiem datiem. Turklāt šīs neatbilstības nav vērtējamās kā maznozīmīgas vai formālas, bet gan tādas, kuras, vērtējot kopumā un savstarpējā kopsakarā, liedz izdarīt viennozīmīgu secinājumu, ka pieteicēja testēšanai pēc pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas ir nodevis tieši tādu preces paraugu, kas atbilst strīdus precei.

Šajā sakarā arī nepieciešams norādīt, ka pieteicēja pirmās instances tiesai ar pieteikumu bija iesniegusi vēl virkni pierādījumu, apgalvojot, ka šie pierādījumi apstiprina strīdus preces atbilstību standarta EN 1078 prasībām. No lietas materiāliem un no centra pārstāvju tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem noprotams, ka pirmās instances tiesa pieteikumam pievienotos pierādījumus lietas materiāliem nepievienoja (lai gan tiesa spriedumā uz tiem ir atsaukusies un analizējusi tos), bet gan tos nosūtīja centram. Centrs pirmās instances tiesai iesniegtajā paskaidrojumā ir norādījis savu vērtējumu par pieteikumam pievienotajiem svešvalodā sastādītajiem pierādījumiem un atzinis, ka arī tie nav attiecināmi uz strīdus precī, jo nav ar to identificējumi. Centrs arī paskaidrojis, ka dažos no pieteicējas iesniegtajiem pierādījumiem ir norādīts cits bērnu veloķiveru ražotājs, nevis tas ražotājs, kura saražotās strīdus preces centrs ir nodevis ekspertīzes veikšanai. Apgabaltiesa vērsa pieteicējas uzmanību uz to, ka tiesas lietas materiālos neatrodas visi pieteicējas iesniegtie pierādījumi un to tulkojumi valsts valodā, uz ko pieteicējas atsauca kā uz savu iebildumu pamatojumu. Pieteicēja, ievērojot šo apstākli, lūdza atlikt lietas izskatīšanu nepieciešamo pierādījumu iesniegšanai. Apgabaltiesa deva pieteicējai šādu iespēju, tomēr pieteicēja apgabaltiesai iesniedza tikai daļu no pierādījumiem, uz ko pieteicēja atsauca iepriekš, tostarp pieteikumā. Apstākli, kāpēc apgabaltiesai tika iesniegta tikai daļa no pierādījumiem, pieteicēja skaidroja ar to, ka tā ir iesniegusi tos pierādījumus, kas sākotnēji tika iesniegti centram, izvēloties neiesniegt vēlāk sastādītos pierādījumus. Pieteicēja arī norādīja, ka tās ieskatā lietā iesniegtie pierādījumi apstiprina pieteicējas viedokļa pamatotību. Tomēr, kā apgabaltiesa atzina jau iepriekš, neviens no pieteicējas iesniegtajiem pierādījumiem nav identificējams ar strīdus precī, līdz ar to ir pamatots centra arguments, ka pieteicēja nav atspēkojusi 2013.gada testēšanas pārskatā izdarītos secinājumus jeb to pamatotību.

Turklāt, kā redzams no iepriekš izklāstītajiem apstākļiem, pieteicēja testēšanai bērnu veloķiveres ir nodevusi vairākkārt

arī pēc pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas un pēc pirmās instances tiesas sprieduma sastādīšanas. Apstākļos, kad centrs tiesvedības laikā konsekventi pieturējās pie apgalvojuma, ka pieteicējas iesniegtie testēšanas pārskati nav identificējami ar strīdus preces paraugu, jo nesakrīt krāsa, svars, references numurs, ražošanas gads u.c. apstākļi, apgabaltiesa neatrod loģisku izskaidrojumu, kāpēc pieteicēja, lūdzot ražotājam veikt bērnu veloķiveres testēšanu pēc pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas un arī pēc pirmās instances tiesas sprieduma sastādīšanas, nav norādījusi, ka testēšanu nepieciešams veikt tieši strīdus preces paraugam, nevis tādas preces paraugam, kas pieteicējas ieskatā atbilst strīdus preces paraugam.

[15] Pieteicēja uzskata, ka izskatāmajā lietā, ņemot vērā centra nostāju pieteicējas iesniegto testēšanas pārskatu izvērtēšanas sakarā, ir pamats apstrīdēt arī to, ka centrs testēšanai ir nodevis un 2013.gada testēšanas pārskats ir sastādīts tieši par strīdus preces paraugu. Šādu viedokli pieteicēja pamatojusi ar apstākļi, ka centrs ir norādījis, ka testēšanai ir iesniegta prece ar identifikācijas kodu P-61, taču 2013.gada testēšanas pārskatā ir norādīts, ka testēšana veikta precei ar identifikācijas kodu P/e-44 P61.

Apgabaltiesa šādam pieteicējas viedoklim nepiekrīt, jo, kā redzams no centra ekspertīzes pieteikuma, tam ir piešķirts Nr.P/e-44 (*lietas 50.lapa*). Savukārt centra sastādītajam aktam par strīdus preču parauga izņemšanu, ir piešķirts Nr.P-61 (*lietas 38.lapa*). 2013.gada testēšanas pārskatā kā tirdzniecības atsauce norādīts Nr.P/e-44 P61, tātad 2013.gada testēšanas pārskatā norādītais references Nr.P/e-44 P61 sastāv no centra sastādītā akta numura par preces izņemšanu un ekspertīzes pieteikuma akta numura. Turklāt gan ekspertīzes pieteikuma aktā, gan aktā par preces parauga izņemšanu ir norādītas šāda preces – bērnu veloķiveres SPIKE – identifikācijas pazīmes: rozā krāsa, 44-48 cm, 185 g, 8738800002, EAN 5604415035913 (*lietas 50.lapa*). Tātad aktā par preces izņemšanu un ekspertīzes pieteikuma aktā ir norādīti tādi precīzi identificējošie dati, kas precīzi raksturo strīdus precī jeb attiecas uz to.

Ievērojot minēto apstākli, apgabaltiesa nepiekrīt pieteicējai, ka no centra iesniegtajiem aktiem un 2013.gada testēšanas pārskata nav gūstams apstiprinājums tam, ka centrs ekspertīzes veikšanai nodeva strīdus preces paraugu.

[16] Ņemot vērā iepriekš norādīto apstākļu kopumu, apgabaltiesa piekrīt centram, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir apstiprināta strīdus preces neatbilstība standarta EN 1078 prasībām, nevis atbilstība šā standarta prasībām, kā to kļūdaini uzskata pieteicēja. Turklāt apgabaltiesa nepiekrīt pieteicējai, ka lietā ir iesniegti testēšanas pārskati, kuros ir izdarīti atšķirīgi secinājumi, proti, pieteicējas iesniegtajos testēšanas pārskatos ir secināts, ka strīdus prece atbilst standarta EN 1078 prasībām, savukārt centra iesniegtajā 2013.gada testēšanas pārskatā ir secināts pretējs. Apgabaltiesa iepriekš atzina, ka pieteicējas iesniegtie pierādījumi nav attiecināmi uz strīdus precī, jo nav ar to identificējumi. Līdz ar to ir kļūdaini pieteicējas viedoklis, ka lietā par vienu un to pašu precī ir iesniegti diametrāli pretēji pierādījumi. Šā iemesla dēļ apgabaltiesa neuzskata par nepieciešamu veikt vēl vienu ekspertīzi, kā tas norādīts apelācijas sūdzībā, lai noskaidrotu strīdus preces atbilstību standarta EN 1078 prasībām. Turklāt apgabaltiesas sēdē pieteicējas pārstāvis, ievērojot, ka apelācijas sūdzībai pievienoti papildus testēšanas pārskati, neuzturēja lūgumu par ekspertīzes veikšanu.

Līdz ar to, tā kā strīdus prece neatbilst standarta EN 1078 prasībām, ir pamats secinājumam, ka strīdus prece neatbilst arī noteikumu Nr.74 6.punkta prasībām.

[17] Papildus minētajam norādāms, ka atbilstoši noteikumu Nr.74 6.punktam strīdus precei ir jābūt veiktai arī atbilstības novērtēšanai.

Lietā nav strīda, ka strīdus prece ir otrās kategorijas individuālais aizsardzības līdzeklis. Tātad uz to attiecas noteikumu Nr.76 15.punkta prasības. Noteikumu Nr.74 15.punkts noteic, ka ražotājs vai tā pilnvarotais pārstāvis nodrošina aizsardzības līdzekļa kategorijai atbilstošu atbilstības novērtēšanas procedūru. Otrās kategorijas individuālajiem aizsardzības līdzekļiem atbilstības novērtēšanas procedūru noteic noteikumu Nr.74 15.2.apakšpunkts, saskaņā ar kuru tiek piemērots B + C modulis vai kāds no šo noteikumu 15.3.apakšpunktā minētajiem moduļiem (B + C2 vai B + D modulis).

Kā izriet no lietas materiāliem, strīdus preces ražotājs ir izvēlējis piemērot B + C moduli, kas nozīmē, ka paziņotā institūcija, pamatojoties uz ražotāja vai tā pilnvarotā pārstāvja pieteikumu, pārbauda un apstiprina (sertificē) individuālā aizsardzības līdzekļa parauga atbilstību šo noteikumu prasībām, un izsniedz ražotājam aizsardzības līdzekļa tipa pārbaudes sertifikātu. Pēc aizsardzības līdzekļa tipa sertifikāta saņemšanas ražotājs vai tā pilnvarotais pārstāvis sastāda atbilstības deklarāciju, apliecinot, ka tirgū piedāvātais individuālais aizsardzības līdzeklis (precīzi norādot preces identifikāciju: preces aprakstu, tipu, sērijas numuru) atbilst tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un normatīvajos aktos un piemērojamajos standartos noteiktajām prasībām.

Apgabaltiesa konstatē, ka pieteicēja ir iesniegusi ražotāja *Polisport Plasticos, S.A* 2011.gada 29.septembrī sastādīto atbilstības deklarāciju (*lietas 216.lapa*). Tajā ir norādīta šāda preces identifikācija: SPIKE – MV6-2-XS. Tātad ar strīdus precī sakrīt tikai nosaukums – SPIKE. Ja pieņem, ka 2-XS nozīmē XXS (strīdus preces izmērs), kā to apgalvo pieteicējas pārstāve, tad nav saprotams, ko nozīmē MV6. Pieteicējas pārstāve tiesas sēdē apgalvoja, ka MV6 ir modeļa nosaukums, jo modelis SPIKE ir viens un tas pats. Pieteicējas pārstāves ieskatā galvenā nozīme piešķirama tieši tam, ka sakrīt nosaukums SPIKE (*sk. tiesas sēžu protokola 4.lappusi, lietas 235.lapas 2.pusi*).

Tomēr apgabaltiesa šādai nostājai nepiekrīt, jo nevienā no lietā esošajiem pierādījumiem nav fiksēts, ka strīdus preces modelis ir SPIKE, bet šā modeļa nosaukums ir MV6, kā to apgalvo pieteicējas pārstāve. Arī uz strīdus preces parauga, ko apgabaltiesa apskatīja tiesas sēdē, nekur kā precī identificējošā informācija nav uzrādīts MV6.

Pieteicēja apgabaltiesai ir iesniegusi ražotāja oficiālo paziņojumu, kurā ir norādīts, ka ķivere MV6-2-XS, kas minēta EK sertifikātā, ir gan SPIKE, gan GUPPY XXS, jo atšķiras tikai čaulas dizains, ķivere ir tieši tāda pati (*lietas 217.-*

218.lapa). Minētajā ražotāja paziņojumā ir atsauce uz testa sertifikātu Nr.85-EN1078-642/10, uz kuru atsauce ir arī pieteicējas iesniegtajā 2011.gada 29.septembra atbilstības deklarācijā.

Apgabaltiesa konstatē, ka testa sertifikātu Nr.85-EN1078-642/10 pieteicēja bija pievienojusi pieteikumam, kuru pirmās instances tiesa lietas materiāliem nepievienoja, bet nosūtīja centram. Centrs, izvērtējot šo testa sertifikātu, pirmās instances tiesai iesniegtajos paskaidrojumos, norādīja, ka šis sertifikāts izsniegts citam ražotājam – *SHUNDE MOON HELMET ??, LTD, Xihai Industrial, Beijiao, Shunde District, Foshan City, Guangdong, P.R.China*, un tajā norādīta preces identifikācija: Moon MV6-2-XS, 44-48 cm. Līdz ar to centrs secināja, ka šo tipa pārbaudes sertifikātu nevar uzskatīt par strīdus preces atbilstību apliecināšu dokumentu.

Tiesas sēdē 2015.gada 8.septembrī apgabaltiesa vērsa pieteicējas uzmanību, ka lietas materiālos neatrodas neviens atbilstības sertifikāts un tā tulkojums valsts valodā, sakarā ar ko pieteicēja lūdza atlikt lietas izskatīšanu nepieciešamo dokumentu iesniegšanai. Tomēr pieteicēja apgabaltiesai iesniedza tikai ražotāja 2011.gada 29.septembrī sastādīto atbilstības deklarāciju, taču sertifikātu Nr.85-EN1078-642/10 pieteicēja neiesniedza. Tā kā pieteicējas iesniegtajā ražotāja 2011.gada 29.septembra atbilstības deklarācijā ir atsauce uz norādīto sertifikātu, apgabaltiesa uzskata, ka 2011.gada 29.septembra atbilstības deklarācija nav aplūkojama atrauti no sertifikāta Nr.85-NE-1078-642/10, it īpaši ievērojot centra konstatētās būtiskās nepilnības šajā sertifikātā (saistībā ar norādīto ražotāju), kuras pieteicēja objektīvi nav izskaidrojusi. Pieteicēja objektīvi un saprotami nav izskaidrojusi arī to, kāpēc pieteicēja nav iesniegusi apgabaltiesai minēto sertifikātu, kurā atbilstoši centra konstatētajam ir norādīts cits preces ražotājs.

Ievērojot minēto apstākļu kopumu, apgabaltiesa nepiekrīt pieteicējai, ka ražotāja *Polisport Plasticos, SA* oficiālais paziņojums apstiprina, ka strīdus prece un prece ar identifikāciju SPIKE-MV6-2-XS ir identiskas preces. Turklāt gadījumā, ja ražotājs maina preces modifikāciju, tam ir jāinformē atbildīgā institūcija par konkrētā tipa modifikācijām, kā rezultātā tiek veikts papildu apstiprinājums no institūcijas puses, kas ir sākotnējā tipa pārbaudes sertifikāta papildinājums. No lietas neizriet, ka šādas darbības būtu veiktas. Arī pieteicēja pierādījumus, kas to apstiprinātu, nav iesniegusi.

Papildus minētajam apgabaltiesa no lietas materiāliem konstatē, ka pieteicēja nav iesniegusi nevienu EK tipa pārbaudes sertifikātu, kas būtu noformēts atbilstoši noteikumu Nr.74 22.punktā noteiktajām prasībām, lai gan centrs jau sākotnēji pieteicējas uzmanību vērsa uz šo būtisko apstākli, proti, jau aktā par preces parauga izņemšanu norādīts, ka pieteicējai ir jāiesniedz strīdus preces atbilstības deklarācija (*lietas 38.lapa*). Šādu deklarāciju pieteicēja neiesniedza līdz pat lietas izskatīšanas pabeigšanai apelācijas instances tiesā.

Vienlaikus, ievērojot apstākli, ka pieteicēja gan centram, gan pirmās instances tiesai, gan arī apelācijas instances tiesai iesniegusi daudz un dažādus testēšanas pārskatus, no kuriem neviens nav identificējams ar strīdus precī, savukārt nepieciešamo strīdus preces atbilstības deklarāciju pieteicēja tā arī nav iesniegusi, rodas šaubas, ka strīdus precei vispār ir veikta tāda atbilstības novērtēšana, kur paziņotā institūcija ražotājam izsniegusi individuālā aizsardzības līdzekļa konkrētā modeļa tipa pārbaudes sertifikātu, it īpaši ievērojot, ka lietā nav pierādījumu, kas to apstiprinātu.

[18] Pastāvot šādiem apstākļiem, apgabaltiesa uzskata par pierādītu, ka strīdus prece ir atzīstama par nedrošu precī Preču un pakalpojumu drošuma likuma 5.panta pirmās un otrās daļas izpratnē, jo tā neatbilst noteikumos Nr.74 noteiktajām speciālajām veselības un drošuma prasībām standarta EN 1078 regulēto risku jomā. Līdz ar to centram bija pamats piemērot Preču un pakalpojuma drošuma likuma 13.panta ceturtais un piektais daļas nosacījumus. Proti, saskaņā ar norādītā panta ceturto daļu, ja prece vai pakalpojums ir nedrošs, attiecīgā tirgus uzraudzības iestāde ir tiesīga aizliegt preces vai preces ražošanas partijas pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu, kā arī veikt darbības, lai šāds aizliegums tiktu izpildīts. Ja prece vai pakalpojums jau tiek piedāvāts tirgū:

a) pieprasīt preču efektīvu un tūlītēju izņemšanu no tirgus vai pakalpojuma sniegšanas pārtraukšanu, kā arī patērētāju brīdināšanu par pastāvošajiem riskiem,

b) pieprasīt vai organizēt sadarbībā ar ražotājiem, izplatītājiem vai pakalpojumu sniedzējiem preču vai lietu atsaukšanu no patērētājiem un iznīcināšanu piemērotos apstākļos.

Minētā likuma 13.panta piektā daļa noteic, ka šā panta pirmajā, otrajā, trešajā un ceturtajā daļā minētās darbības attiecinā attiecīgi uz ražotāju vai izplatītāju tā darbības ietvaros, īpaši uz to ražotāju vai izplatītāju, kurš ir atbildīgs par preces pirmreizējo laišanu apgrozībā vai, ja nepieciešams, uz jebkuru citu personu, ja ir nepieciešama sadarbība to pasākumu veikšanā, kas paredzēti preču vai pakalpojumu radīto risku novēršanai. Tirgus uzraudzības iestāde lēmumā norāda tā pieņemšanas pamatojumu.

Tātad, konstatējot strīdus preces neatbilstību standarta EN 1078 prasībām un tādējādi atzīstot šādu precī par nedrošu un tādu, kas rada nopietnu riska līmeni (*lietas 79.lapa*), centrs, pamatojoties uz minētajām tiesību normām, bija tiesīgs pieņemt pārsūdzēto lēmumu, cita starpā aizliedzot strīdus preces tirdzniecību pieteicējas tirdzniecības tīklā, atsaucot no patērētājiem strīdus precī un to iznīcinot, kā arī liedzot jebkāda cita veida strīdus preces izplatīšanu. Minētais ir pamatojams arī ar noteikumu Nr.74 4.¹punktu, saskaņā ar kuru tirgū drīkst piedāvāt tikai tādu aizsardzības līdzekli, kas atbilst šajos noteikumos noteiktajām prasībām.

[19] Papildus minētajam norādāms, ka saskaņā ar Preču un pakalpojuma drošuma likuma 8.panta piekto daļu izplatītāja, tātad arī pieteicējas, pienākums ir rīkoties ar pienācīgu rūpību, lai sekmētu preču atbilstību vispārīgajām drošuma prasībām. Izplatītājs nedrīkst pārdot, piegādāt vai citādi izplatīt preces, ja viņš var secināt vai viņam ir jāsecina, ka tās neatbilst drošuma prasībām, kā arī preces, par kuru drošumu viņam nav pietiekamas informācijas. Izplatītāja pienākums ir savas darbības ietvaros piedalīties preču drošuma pasākumu veikšanā, īpaši informējot par iespējamajiem riskiem,

saglabājot un nodrošinot nepieciešamo dokumentāciju preču izceļšanās izsekošanai, kā arī aktīvi sadarbojoties ar ražotājiem un valsts uzraudzības un kontroles iestādēm darbībās, kas paredzētas, lai novērstu apgrozībā laisto preču radīto risku.

Noteikumu Nr.74 90.⁶punkts noteic, ka izplatītājam ir pienākums veikt atbilstošas korektīvās darbības attiecībā uz individuālo aizsardzības līdzekli, ko tas ir piedāvājis tirgū. Savukārt atbilstoši noteikumu Nr.74 90.⁷punktam izplatītājs sadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādi.

No lietas materiāliem neizriet, ka pieteicēja korektīvās darbības būtu veikusi brīvprātīgi. Lai arī pieteicēja apgalvo pretējo, pierādījumus, kas to apstiprinātu, pieteicēja nav iesniegusi. Līdz ar to apgabaltiesa atzīst, ka centrs kā tirgus uzraudzības iestāde bija tiesīgs pieņemt pārsūdzēto lēmumu, uzliekot pieteicējai atbilstošus pienākumus.

Savukārt saistībā ar pieteicējas argumentu, ka nesaprotamu iemeslu dēļ centrs pārsūdzēto lēmumu ir pieņēmis tikai attiecībā uz bērnu veloķiverēm rozā krāsā, bet uz veloķiverēm baltā krāsā pieteicējai nekādi pienākumi netika noteikti, apgabaltiesa norāda jau iepriekš minēto, ka centrs ir izņēmis un ekspertīzes veikšanai ir nodevis bērnu veloķiveres rozā krāsā, nevis baltā krāsā. Tā kā centrs nav pārbaudījis bērnu veloķiveres baltā krāsā atbilstību normatīvo aktu prasībām, centram nebija pienākuma un arī tiesību noteikt pieteicējai jebkādus pienākumus saistībā ar bērnu veloķiverēm baltā krāsā. Tas apstāklis, ka pieteicēja pēc savas iniciatīvas ir izņēmusi no tirdzniecības arī baltās bērnu veloķiveres, pirmkārt, nenorāda uz pārsūdzētā lēmuma prettiesiskumu, otrkārt, nepierāda pieteicējas pienākumu izpildi saistībā ar bērnu veloķiverēm rozā krāsā jeb saistībā ar strīdus preces izņemšanu no tirdzniecības un atsaukšanu no patērētājiem. Arī tas apstāklis, ka citās Eiropas pilsētās, piemēram, Vācijā strīdus preces, iespējams, nav izņemtas no tirdzniecības, nenozīmē, ka pārsūdzētais lēmums būtu atzīstams par prettiesisku, jo no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma un Ministru kabineta 2006.gada 1.augusta noteikumiem Nr.632 "Patērētāju tiesību aizsardzības centra nolikums" neizriet, ka centram būtu kompetence īstenot citu valstu patērētāju tiesību un interešu aizsardzību citu valstu teritorijās un veikt citu valstu tirgus uzraudzību, pieņemot administratīvos aktus.

[20] Papildus minētajam kā vēl vienu argumentu pieteicēja ir norādījusi to, ka centrs pārsūdzēto lēmumu ir pieņēmis, neuzklausot pieteicēju un tādējādi pieļaujot būtisku procesuālu pārkāpumu.

Vērtējot šādu argumentu, apgabaltiesa no lietas materiāliem konstatē, ka pārsūdzētais lēmums ir pieņemts 2014.gada 14.februārī. Pirms pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas, proti, 2013.gada 29.novembrī un 2014.gada 7.janvārī centrs aicināja pieteicēju veikt brīvprātīgās darbības strīdus preces radītā riska mazināšanai (*lietas 87.-88., 94.-95.lapa*). No pieteicējas 2014.gada 15.janvāra iesnieguma (*lietas 99.-101.lapa*) ir nepārprotami secināms, ka pieteicēja nepiekrīt brīvprātīgi veikt centra vēstulēs norādītās brīvprātīgās darbības. Arī 2014.gada 14.februāra vēstulē, kas datēta dienā, kad pieņemts pārsūdzētais lēmums, pieteicēja ir norādījusi, ka tā nepiekrīt centra 2014.gada 5.februāra vēstulē minētajam un centra lēmumu pārsūdzēs administratīvajā tiesā (*lietas 32.lapa*). Tā kā 2014.gada 5.februāra vēstulē centrs cita starpā norādīja uz strīdus preces neatbilstību normatīvo aktu prasībām (*lietas 102.-104.lapa*), un, tā kā pieteicēja arī pēc šīs vēstules pauda skaidru nostāju, ka tā nepiekrīt centra viedoklim, nav saprotams, kādā veidā centrs ir pārkāpis pieteicējas uzklauššanas principu. Pieteicēja nav norādījusi, kādus tieši pieteicējas argumentus, iebildumus un pierādījumus centrs nav ņēmis vērā un nav izvērtējis.

Papildus minētajam norādāms, ka 2014.gada 5.februāra vēstulē centrs pieteicēju informēja, ka tai ir iespēja saņemt centra konsultācijas klātienē, iepriekš saskaņojot konkrētu tikšanās laiku. No lietas materiāliem neizriet, ka pieteicēja būtu izmantojusi šādu iespēju.

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa nekonstatē, ka centrs būtu pārkāpis pieteicējas uzklauššanas principu, it īpaši ievērojot, ka pirms pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas centrs aicināja pieteicēju veikt brīvprātīgās darbības strīdus preces radītā riska novēršanai, izvērtēja pieteicējas iebildumus, sniedza uz tiem rakstveida atbildes, kā arī aicināja pieteicēju ierasties uz mutiskām konsultācijām.

[21] Apgabaltiesa nepiekrīt arī tam, ka centrs izskatāmajā lietā ir pārkāpis samērīguma principu, jo apstāklis, kad strīdus prece ir atzīstama par neatbilstošu drošuma prasībām un tās lietošana patērētājiem var radīt nopietnu risku, tostarp kontūziju un bezsamaņu, kā tas izriet no riska novērtējuma (*lietas 83.-84.lapa*), tās izņemšana no apgrozības un atsaukšana no patērētājiem nodrošina ievērojamu sabiedrības ieguvumu iepretim pieteicējas tiesību un tiesisko interešu aizskārumam.

[22] Papildus minētajam apgabaltiesa konstatē, ka lietas dalībnieki ir izteikuši vēl dažus argumentus. Taču, tā kā tie ir vērsti uz tādiem pierādījumiem, kuri apgabaltiesai nav iesniegti, apgabaltiesa šos dalībnieku argumentus nevērtēs. Apgabaltiesa nevērtēs arī citus pieteicējas argumentus, kuriem ir emocionāls raksturs, jo tiem nav nozīmes no tiesību viedokļa, un tie nevar ietekmēt apgabaltiesas secinājumu par pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu un pamatotību.

[23] Ņemot vērā iepriekš konstatēto un secināto, apgabaltiesa pārsūdzēto lēmumu atzīst par tiesisku un pamatotu. Apgabaltiesa atzīst, ka arī pirmās instances tiesa ir pareizi secinājusi, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots. Tomēr pirmās instances tiesa, atreferējot iestādes argumentus, ir atsaukusies uz tādiem pierādījumiem, kuru tiesas rīcībā nebija. Līdz ar to pirmās instances tiesa nav vispusīgi un pilnīgi izvērtējusi lietas dalībnieku argumentus, kā arī lietas objektīvai izskatīšanai nepieciešamos pierādījumus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt SIA "Gandrs" pieteikumu par Patērētāju aizsardzības centra 2014.gada 14.februāra lēmuma Nr.1-pd atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	<i>(personiskais paraksts)</i>	D.Makarova
Tiesneses	<i>(personiskais paraksts)</i>	S.Kanenberga
	<i>(personiskais paraksts)</i>	V.Poķis